

Claudio Klynhout

El amor perjudica seriamente la salud

de Manuel Gómez Pereira

Manuel Gómez Pereira, va arribar, va veure i va vèncer en el gènere que menys projecció internacional ha proporcionat al cinema espanyol. Els seus primers èxits des de *Salsa rosa*, *Porque lo llaman amor cuando quieren decir sexo*, o *Todos los hombres sois iguales*, plens de tòpics i manierismes, pareixien entreveure que recolliria el testimoni de les espanyolades, però amb un progressisme i *savoir faire* més distingit. A pesar d'això, la seva evolució va merèixer un notable alt amb *Boca a boca*, amb la qual va demostrar evolució, una subtil capacitat de transgressió i, sobretot, una sorprenent habilitat i destresa per relatar una complicada història d'embulls, equívocs, persecucions, tot això sense deixar de banda el to humorístic, ni desinflar el ritme. L'any 1996

aconsegueix superar-se amb el rodatge de

El amor perjudica seriamente la salud, una comèdia fresca, de vertiginós ritme i estudiats gags que aconsegueixen crear un ambient de cine europeu i conflicte urbà, l'àmbit del qual no se cenyeix a un determinat país en els seus plantenjaments formals, o racionals; el marc obeeix a un context paneuropeu, en el qual coincideixen els diferents prototips. Així, doncs, el fenomen del moviment dels fans, el reclam dels Beatles com a nexa d'unió d'una època i un retrat generacional, l'ambició per assolir l'estatus social mitjançant matrimonis més guiats per l'ambició i la condició que no per l'amor justifiquen aquest propòsit. Els exteriors de París i Madrid, defugint els llocs comuns de la vila, la grandiloqüència dels decorats i el vestuari de la tercera part, la sòlida interpretació d'un immillorable càsting, el fet que es

rodàs amb la llum i el maquillatge de l'estiu a la primera

part, quan Santi i Diana són adolescents a la recerca dels seus somnis, i moments de brillant nostàlgia davant la melodia de *Let it be*, emesa per un piano a capella - homenatge als que avui conformen la tribu dels carrossa i al mític John Lennon -, harmonitzen els colors d'aquesta comèdia i melodrama. En aquesta pel·lícula de moviment i joc constant d'acció-reacció, els diàlegs són plens de comentaris hilarants, construïts amb intel·ligència i cuidant al màxim tots els recursos.

Dins d'aquesta demostració de talent que és capaç de vessar, Gómez Pereira es permet la llicència d'introduir-hi la tècnica de *Forrest Gump* trampejant amb trucatges en benefici de la comicitat, insertant els personatges amb d'altres que varen tenir el poder i que ja són història. *El amor perjudica seriamente la salud* es veu amb satisfacció i es comenta amb gust perquè sap ajuntar la disparitat de públics i edats; cadascú li troba els seus mèrits, des dels joves que sospiren per la presència d'una guapíssima Penélope Cruz, als qui han admirat la novia d'Espanya, Ana Belén; fins i tot les gents del cine celebren les subtils referències a títols i moments del cine. *El amor perjudica...* posseeix fusta d'Oscar; té els ingredients fonamentals que agraden a Hollywood: comèdia, acció, bellesa, elegància, melodrama, nostàlgia, humor, intel·ligència i París. El suïcida cupido consent que l'amor és la malaltia universal -no reconeguda per l'OMS- de més difícil prescripció facultativa. Mai més encertada l'aplicació de la dita que "L'home és l'únic animal que cau dues vegades en la mateixa pedra." ❖

Director: Manuel Gómez Pereira
 Fotografia: Juan Amorós
 Música: Bernardo Bonazzi
 Muntatge: Guillermo Represa
 Intèrprets: Ana Belén, Juanjo Puigcorbé, Penélope Cruz, Gabino Diego.